

Дзвінскі ўзгорак

Кроч на свой родны,
дзвінскі ўзгорак,
каб глядзець у будучую сінь

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №15 (49)
КАСТРЫЧНІК 2016 ГОДА

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

МОГІЛКІ ХАТНІХ ЖЫВЁЛ НА ЎСКРАІНЕ

Аказваецца, тэрыторыя каля чыгуначнай станцыі «Лучоса» ў Віцебску — гэта ня толькі месца паломніцтва дачнікаў і аматараў адпачынку ў лесе. Туды накіроўваюцца і ўладальнікі хатніх жывёл, каб праводзіць сваіх гадаванцаў у апошні шлях.

Незвычайныя клады раскінуліся на адным з узьлескаў паблізу водазабору. Большасьць гаспадароў братоў нашых меншых ставяцца да пытаньня пахаваньня з усёй адказнасьцю: на маленькіх магілках пастаўленыя агароджы, шыльды з імёнамі і гадамі жыцьця, побач ляжаць улюбёныя цацкі зьвяркоў і штучныя кветкі. Сустракаюцца нават мініятурныя гранітныя помнікі і крыжы. Таксама прыкметна, што некаторыя магілкі працягваюць даглядаць, хаця з моманту сьмерці мінула ўжо шмат гадоў. Пра ступень любасьці да чацьвераногіх і гаркоты ад іх страты сьведчаць эпітафіі кшталту «Памятаем. Любім. Смуткуем».

Мяркуючы па колькасьці памерлых і пазначаных датах, могілкі пачалі фармавацца зь сярэдзіны 1990-х гадоў і дагэтуль папаўняюцца. Новыя надмагільлі зьяўляюцца рэгулярна, нягледзячы на тое, што гэта супрацьзаконна. Ля дарогі ёсьць шыльда, якая абвяшчае: «Зона санітарнай аховы водазабору „Лучоса". Работы па пахаваньні хатніх жывёл сувора забароненыя. Штраф у памеры 10 базавых велічынь». Адміністрацыйная адказнасьць прадугледжаная і Правіламі ўтрыманьня сабак і катоў, зацьверджанымі пастановай Савету Міністраў. У іх гаворыцца, што «пахаваньне трупаў жывёл ажыцьцяўляецца ў парадку, вызначаным тэхнічнымі нарматыўнымі прававымі актамі, у месцах, прызначаных для гэтых мэтаў». У адваротным выпадку парушальніку давядзецца заплаціць ад 1 да 15 БВ.

Дарэчы, клады каля станцыі «Лучоса» — не адзінае месца ў горадзе, дзе нелегальна хаваюць жывёл. Такую самую карціну можна назіраць паблізу комплексу культурна-масавага адпачынку імя Савецкай Арміі. Мяркую, ёсьць і яшчэ шэраг больш дробных пахаваньняў. А колькі катоў і хамячкоў закапана ў кустох каля шматпавярховікаў! Дык чаму ж людзям дагэтуль ніхто не прапануе цывілізавана хаваць гадаванцаў або крэмаваць?

Пакуль у Віцебску пасьля сьмерці ваш улюбёнец афіцыйна можа адправіцца толькі ў біятэрмічную яміну, якая месьціцца ў вёсцы Раніна Віцебскага раёну, паведамілі на гарадзкой вэтэрынарнай станцыі. Аднак клапатліваму гаспадару, натуральна, наўрад ці захочацца скарыстацца з такога варыянту.

А крэматорый ёсьць толькі ў Менску. Мабыць, гэтая паслуга коштам звыш 100 руб. не карыстаецца попытам, калі не знайшлося ахвотных адкрыць бізнэс па спальваньні трупаў у абласным цэнтры.

Атрымліваецца палка з двума канцамі. З аднаго боку, сабакары і каталюбы ня хочуць, каб парэштکі іх гадаванцаў камунальнікі пераваралі ў кампост, з другога — плаціць спэцыялізаваным арганізацыям яны таксама адмаўляюцца.

Эдуард Каралевіч

ДЗЕ ПРАЎДА?

НА ОДНО МЕСТО ГРУЗЧИКА – 77 ЧЕЛОВЕК

Устроиться дворником в Минске и вовсе невозможно — нет вакансий, заявляют чиновники. Байнет иронизирует: «0,6% —безработица, а на место — 60-80 человек. Вот это математики!».

Средний уровень оплаты по вакансиям, которые есть в столичных центрах занятости, составляет около 500 рублей, сообщила заместитель председателя комитета по труду, занятости и соцзащите Мингорисполкома Татьяна Кудевич, говоря о ситуации на рынке труда в Минске, передает БЕЛТА.

— Более 2% вакансий составляют предложения с зарплатой больше 1000 рублей, около 21% — от 600 до 1000 рублей. Но нужно учитывать, что в вакансиях наниматель указывает минимальную оплату. Остальные меры стимулирования предъявляются нанимателем во время работы сотрудника, — уточнила Татьяна Кудевич.

В числе трудоизбыточных профессий, по словам чиновницы, по-прежнему значатся продавец, повар, контролер-кассир, швея, водитель автомобиля, бетонщик, уборщик помещений. Больше всего конкуренции среди неквалифицированных кадров — подсобных рабочих, дворников, рабочих по комплексной уборке.

— Число соискателей значительно превышает спрос нанимателей также среди водителей автомобилей, слесарей, столяров, электромонтеров, — добавила Татьяна Кудевич.

К примеру, среди грузчиков конкурс на место составляет 77 человек, охранников — 68, соцработников — 56. А вот для безработных дворников — 96 соискателей на начало октября — и вовсе не было ни одной вакансии.

— Отсутствие спроса со стороны нанимателей или незначительный спрос делает сегодня совершенно проблематичным трудоустройство делопроизводителей, механиков, техников, архитекторов, переводчиков, экспедиторов, диспетчеров, режиссеров, модельеров, артистов, экскурсоводов, вахтеров, комплектовщиков. Их период поиска работы становится более длительным, — пояснила Татьяна Кудевич.

По словам чиновницы, сегодня средний возраст столичного безработного — 41 год (в прошлом году — 38 лет). Большинство нетрудоустроенных — 73% — составляют мужчины.

Отметим, что уровень официальной безработицы в Минске на начало октября составил 0,6% численности экономически активного населения. В целом по стране этот показатель держится на отметке в 0,9%.

Байнет сильно удивили озвученные цифры.

«Так вы же указ приняли, что теперь безработным зарегистрироваться стало невозможно», возмущаются комментаторы дискуссионной площадки talks.by и читатели сайта charter97.

«Это пока только еще цветочки. Настоящие горькие ягоды созреют, когда «рухнут» мазы-шмазы, тракторный, атланты и др. монстры».

«И это в Минске! В небольших городах абсолютно ничего нет».

«Кто-то в прошлом году визжал, что в стране 400 000 тунеядцев, не желающих работать, а тут 77 человек на 1 место, да ещё и грузчика... Где же правда?»

«Так ведь усатый волшебник обещал к концу года всех трудоустроить...»

«Не смешите мои тапки своими процентами, официальная безработица давно перевалила уровень в 10%,а по областям и того больше. Людей увольняют, сокращают, а они все нули с запятой крутят».

«0,6% безработица, а на место 60-80 человек. Вот это математики!»

«Салідарнасць»

ПАМЯЦЬ

ОСТАНКИ РЕПРЕССИРОВАННЫХ ПЕРЕЗАХОРОНИЛИ, КАК ЖЕРТВ ВОЙНЫ

Останки 172 человек, извлеченные 52-м отдельным специализированным батальоном из ям в лесу у деревень Хайсы и Дреколье Витебского района, были перезахоронены в Лосвидо.

Напомним, что останки казненных, судя по черепам — выстрелами в затылок, людей были обнаружены в частично эксгумированных могилах в лесу неподалеку от деревни Хайсы витебскими активистами осенью 2014 года.

Активисты, основываясь на показаниях местных старожилов, а также найденной в могилах обуви, произведенной в 1935-1937 годах, уверены, что в этом лесу производили расстрелы и захоронения своих жертв органы НКВД в 1930-х годах. Ян Державцев, Олег Емельянов и Петр Сарапеня обратились в областную прокуратуру, следственный комитет и УВД Витебского облисполкома с просьбой провести проверку по факту обнаружения ими массового захоронения людей со следами насильственной смерти.

Осенью 2015 года на месте захоронений поисковые работы проводили военнослужащие 52-го отдельного специализированного батальона. Им удалось извлечь из ям останки 172 человек, которые были перезахоронены на воинском захоронении №4429 станции Лосвидо Мазоловского сельсовета как погибшие в ходе Второй мировой войны, сообщает районная газета «Жыццё Прыдзвіння».

В тоже время никаких доказательств того, что эти люди были казнены немецко-фашистскими оккупантами, как и того, что в этом урочище проводились карательные операции и массовые экзекуции мирных жителей властям найти не удалось.

«На протяжении года сотрудники отдела идеологической работы, культуры и по делам молодежи райисполкома, а также районного и областного музеев опрашивали местное население, проводили архивную работу с целью восстановления имен погибших. На сегодняшний день она не дала результатов, но поиск продолжается», — подчеркивается в материале газеты. Кроме того не в пользу «немецкой версии» говорит и способ расстрела — выстрелом в затылок.

Народныя Навіны Віцебска

ПРАПАНОВА

ЗЬНЯЦЬ НАПРУЖАНАСЬЦЬ ДАПАМОЖА РЭФЭРЭНДУМ?

Праваабаронца Леанід Сьвецік прапанаваў правесці градзкі рэферэндум.

На яго думку, гэта адзіны цывілізаваны спосаба разьвязаньня сытуацыі, што склалася ў Віцебску праз меркаванае будаўніцтва Сафійскага сабору. Ініцыяваць правядзеньне рэферэндуму актывіст заклікаў гарадзкі савет дэпутатаў.

У сваім лісьце-прапанове «народным абраньнікам» Леанід Сьвецік адзначае, што будаўніцтва сабору ў парку Партызанскай славы выклікала нэгатыўную рэакцыю з боку вялікай часткі жыхароў гораду. І выказвае ўпэўненасьць, што народнае галасаваньне дазволіць сьцішыць грамадзянскае супрацьстаяньне паміж праціўнікамі і прыхільнікамі будаўніцтва храму.

Як распавёў праваабаронца, яго прапанова цалкам грунтуецца на дзейным заканадаўстве. Згодна з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь і Законам краіны «Аб рэфэрэндуме (народным галасаваньні)», віцебскі гарсавет мае ўсе паўнамоцтвы, каб выступіць ініцыятарам гарадзкога плебісцыту.

Матэрыяльнае забесьпячэньне рэфэрэндуму спадар Сьвецік прапануе ўскласьці на Віцебскую епархію Расейскай праваслаўнай царквы як ініцыятара будаўніцтва і адзіную рэлігійную арганізацыю, зацікаўленую ва ўзьвядзеньні і эксплеатацыі названага праваслаўнага храму.

Пратэсты жыхароў Віцебску супраць будаўніцтва Сафійскага сабору ў месцы гістарычнай забудовы гораду трываюць ужо некалькі тыдняў. Людзей непакоіць, што царкоўны мэгапраект, які, як паведамлялася, будзе фінансавацца расейскай карпарацыяй «Газпром», разбурыць аўтэнтычны гарадзкі ляндшафт. Таксама грамадзкасьць абураная тым, што будаўніцтва спрычыніцца да высечкі каля двухсот дрэваў ў гарадзкім парку, што адмоўна паўплывае на экалёгію.

Рэагуючы на калектыўны зварот грамадзян, прадстаўнікі Віцебскага гарвыканкаму сустрэліся зь месьцічамі — праціўнікамі Сафійскага сабору, і паабяцалі прыпыніць будаўніцтва. У той самы час праваслаўная царква распачала збор подпісаў вернікаў за будоўлю. Гарвыканкам накіраваў царкве шэраг сваіх прапановаў па зьмяненьні дэталяў будаўнічага праекту, але прынцыповае рашэньне, што храм будзе будавацца менавіта ў парку Партызанскай славы, супраць чаго і выступаюць пратэстоўцы, па-ранейшаму застаецца ў сіле.

Кастусь Дзьвінскі

БРАКАНЬЕРСТВА

ШКОДА СКЛАЛА 2000 РУБЛЁЎ

Жыхары Віцебскага раёна незаконна высеклі 27 дрэў.

Дзякуючы запісам камеры відэаназірання атрымалася ўстанавіць асобы злачынцаў і аўтамабіль, на якім былі вывезены хлысты.

Як распавёў следчы Віцебскага раённага аддзела Следчага камітэта Аляксандр Запрудскі, на справу зламыснікі выйшлі ў цёмны час сутак. У квартале № 35 Асінаўскага лясніцтва ДЛГУ «Віцебскі лягсас», які размешчаны паблізу вёскі Ільічоўка, яны спілавалі пры дапамозе бензапіл 27 дрэў агульным аб'ёмам 23,02 м куб. Лесарубы не мелі выдадзеных ва ўстаноўленым парадку дакументаў: лесарубных квіткоў, ордэраў і лясных білетаў.

Як усталявалі праваахоўнікі, агульная сума шкоды склала каля 2000 рублёў. Ссечаныя хвоі меркавалася рэалізаваць індывідуальнаму прадпрымальніку, які закупляе і перапрацоўвае драўніну.

У ходзе расследавання крымінальнай справы абвінавачаныя пакрылі прычыненую навакольнаму асяроддзю шкоду, на іх маёмасць накладзены арышт.

У цяперашні час справа накіравана пракурорам для разгляду ў суд Віцебскага раёна.

Ян Сведка

ЧЫСТАЯ ВАДА

У КАПЦЯХ І БАБІНІЧАХ БУДУЦЬ ПІЦЬ ЧЫСТУЮ ВАДУ

Дзве новыя станцыі абезжалезвання забяспечаць пітной вадой 2 тыс. жыхароў Віцебскага раёна.

Будаўніцтва станцый у аграгарадках Бабінічы і Копці стала этапам рэалізацыі падпраграмы "Чыстая вада" Дзяржаўнай праграмы "Камфортнае жыллё і спрыяльнае асяроддзе" на 2016-2020 гады. "Спецыялісты прадпрыемства пастаянна вядуць маніторынг якасці пітной вады аб'ектаў цэнтралізаванага водазабеспячэння, якія стаяць на балансе ЖКГ.

Вынікі выпрабаванняў паказалі, што ў раёне назіраецца неадпаведнасць патрабаванням па мутнасці і ўтрыманні жалеза. Гэтыяпаказчыкіхарактарызуюць мясцовыя асаблівасці хімічнага складу пітной вады. Каб давесці іх да нормы, неабходна было будаўніцтва станцыі абезжалезвання",-растлумачылі ў Витрайкомхозе.

З улікам перспектыўнага развіцця аграгарадка Бабінічы (будаўніцтва катэджнага пасёлка на 110 жылых дамоў) тут пабудавана станцыя прадукцыйнасцю 16,65 м куб. / Г, а таксама воданапорная вежа, внутриплощадочные сеткі водазабеспячэння, два адстойніка, да якіх арганізаваны адвод промывных вод. "Насельніцтва аграгарадка, а цяпер у Бабінічы пражываюць 990 чалавек, адразу адчуе розніцу: канцэнтрацыя жалеза знізіцца з 1,48 мг / л ў выхадной вадзе да не больш за 0,3 мг / л - у вычышчанай. Гэта значыць жыхары атрымаюць якасную пітную ваду" , - падкрэслілі на прадпрыемстве. Праект гэтай станцыі быў распрацаваны ТАА "Экосервиспроект", заказчыкам выступіла ГП "УКБ Віцебскага раёна", генпадрадчыкам - ТАА "Пліса-строй" (Віцебск), а пастаўшчыком станцыі абезжалезвання - ТАА "Амазон" (Мінск).

У Капцях, насельніцтва якіх складае 1029 чалавек, ўтрыманне жалеза знізіцца яшчэ больш істотна - амаль у 17,5 разы (з 5,23 мг / л да не больш за 0,3 мг / л). Тут праектыроўшчыкам выступіла ТАА "Праект-1", генпадрадчыкам - ТАА "ГСКБ" (Брэст). Аднак у сувязі з абмежаваным фінансаваннем па дадзеным аб'екце, пакуль рэалізавана толькі першая чарга будаўніцтва. Яна ўключае будаўніцтва станцыі абезжалезвання з рэзервуарамі чыстай вады і помпавай станцыяй 2-га пад'ёму і пракладку внутриплощадочных сетак вадаправода і каналізацыі. Для рэалізацыі праектаў былі выдзелены сродкі з абласнога і раённага бюджэтаў, кошт кожнай станцыі арыентыровачна склала Br320 тыс.

На прадпрыемстве дадалі, што ў пералік дадатковых аб'ектаў Віцебскай вобласці, прапанаваных да фінансавання за кошт сродкаў дадатковага пазыкі Міжнароднага банка рэканструкцыі і развіцця, уключана яшчэ будаўніцтва аб'ектаў водазабеспячэння са станцыяй абезжалезвання ў аграгарадку Заронава Віцебскага раёна. Калі фінансаванне будзе выдзелена, дадзены аб'ект плануецца рэалізаваць у 2017 годзе.

belta.by

ЗДАРЭННІ

КАЛГАСНЫЯ КАРОВЫ ЗНІШЧЫЛІ ЎРАДЖАЙ

Фермер з аграгарадка Тулава Віцебскага раёна Алег Грыбанаў спадзяваўся выручыць за ўраджай капусты і морквы каля 2,5 тысячы рублёў. Аднак практычна ўся гародніна знікла пад капытамі рагуляў суседняга сельгаспрадпрыемства.

Усё жыццё Алег Рамановіч працуе на зямлі. Працаваў намеснікам дырэктара на эксперыментальнай базе «Тулава». Пасля выхаду на пенсію атрымаў у сельсавеце 50 сотак зямлі. За яе апрацоўку ўзяліся ўсёй сям'ёй. Старэйшы сын Максім пайшоў па слядах бацькі, таксама стаў фермерам. З яго дапамогай на сямейным участку чатыры гады таму вырасцілі 60 тон капусты. Спадзяваліся і ў гэтым годзе атрымаць добры ўраджай.

Аднак, успамінае Алег Грыбанаў, нейк позна вечарам яму патэлефанаваў сусед:

— Распавёў, што каля нашага ўчастка, засеянага капустай і морквай, блукаюць дзве каровы. Турбуючыся за ўраджай, я папрасіў сыноў з'ездзіць і праверыць, што там адбываецца.

Калі сыны прыехалі да ўчастку каля вёскі Асеткі, за дзвесце метраў ад яго пасвіўся статак, які належыць эксперыментальнай базе «Тулава». Каровы, па словах братоў, раўлі і кідаліся. Траву ўнутры загону, агароджанага электрапастуха, рагулі з'елі, вада знаходзілася з вонкавага боку электрычнай агароджы. Пастуха, які назіраў за каровамі, яны не знайшлі.

Пра ўбачанае сыны фермера паведамілі па тэлефоне галоўнаму заатэхніку «Тулава» Наталлі Машары. Яна паабяцала прыняць меры.

А раніцай Грыбанавы даведаліся пра патраву свайго ўраджаю.

Максім Грыбанаў кажа, што гэта не першы выпадак, калі рагулі эксперыментальнай базы пацкавалі фермерскі ўраджай:

— Улетку каровы з «Тулава» таксама вырваліся з загона і грунтоўна пацкавалі агуркі і капусту на маім участку ў 8 гектараў. У той раз са сваімі абавязкамі не справіўся нецвярозы пастух. Шкоды тады налічылі нашмат менш, чым было на самай справе.

Эксперыментальная база «Тулава» сваю віну прызнае. Праўда, з памерамі кампенсацыі, якую патрабуе фермер, у гаспадарцы ня згодныя. Пастух, як сцвярджае галоўны інжынер «Тулава» Ігар Коченков, знаходзіўся на месцы:

— Чаму каровы выбеглі з загону? Можа, электрагароджанне ня спрацавала з-за дажджу. А можа, парвалі яго. Вакол зямельнага ўчастка Грыбанава адсутнічае плот. Калі б ён быў, жывёлы не знішчылі б гародніну.

Па словах галоўнага эканаміста эксперыментальнай базы «Тулава» Марыны Салдаценкі, загон для жывёлы за дзень перамяшчаецца да дзесяці разоў, таму сцвярджаць, што каровы прагаладаліся, наўрад ці да месца:

— Аднаму пастуху складана справіцца са статкам у 200 жывёл. Тым не менш мы гатовыя ісці на міравую. І выплаціць пацярпеламу суму, якую вызначыла камісія. Гэта прыкладна 1,3 тысячы рублёў. Я выязджала на месца, бачыла качаны на фермерскай поле — маленькія і пустыя. Можа, ён, скарыстаўшыся момантам, спрабуе сваю ўраджайнасць завысіць?

Для вызначэння панесенай фермерам шкоды стварылі камісію. Складзены ёю акт падпісалі кіраўнікі «Тулава», а таксама незалежны аграном, намеснік дырэктара РУП «Віцебскі занальны інстытут сельскай гаспадаркі» НАН Андрэй Балыш.

Камісія пастанавіла, што з засеянага ўчастка ў 6 сотак можна было сабраць не больш за тону морквы. Жывёлы знішчылі 10 працэнтаў магчымага ўраджаю. Што тычыцца капусты, то, на думку членаў камісіі, яе наўрад ці б удалося вырасціць больш за 3 тон. Праўда, капусту каровы знішчылі цалкам.

Алег Грыбанаў з вердыктам камісіі не згодны. Лічыць, што мог бы зарабіць у два разы больш. А калі б пастухі ў «Тулава» як след выконвалі свае абавязкі, то і ўчастак агароджваць не прыйшлося б. Плот ж таксама немалых грошай варта. Сваю пазіцыю фермер мае намер адстойваць у судзе.

Лявонцій Клявец, выканаўчы дырэктар абласной асацыяцыі фермераў:

— У падобных выпадках ёсць два варыянты: пайсці на сусветную ці судзіцца. Калі пацярпелы мае намер ісці ў суд, рэагаваць трэба неадкладна. Неабходна знайсці панятых, засведчыць факт патраву ўраджаю, паведаміць пра яго ў сельсавет, жывёлагадоўчы комплекс або калгас, запрасіць камісію для ацэнкі шкоды і складання акту. Калі гэтага няма, наўрад ці ўдасца выйграць працэс.

Што тычыцца агароджы, то ні ў адным заканадаўчым акце не прапісана, што фермер абавязаны яго ўсталяваць. У нас у вобласці, напрыклад, ёсць фермерскія гаспадаркі па 50 гектараў. Уявіце, колькі будзе каштаваць плот для такога ўчастка!

СБ Беларусь Сегодня

АБ'ЯВА

Каб атрымліваць кожны нумар газеты "Дзвінскі Узгорак" паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэдефануйце.

Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты "Дзвінскі Ўзгорак".

Наша газета стала размяшчацца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

НАША ЎЛАДА

ОТДУБАСИЛ БОКСЕРСКУЮ ГРУШУ РЕФОРМ

При этом президент ставит задачу торгового прорыва в Европу, но с экономикой вчерашнего дня миссия невыполнима.

Очередной кадровый день Александра Лукашенко, 25 октября, не обошелся без явно больной для него темы реформ. Новым подходом к вопросу белорусский официальный лидер в этот слякотный день не блеснул.

Свежеиспеченных местных начальников президент напутствовал так: «Прекратите всякие разговоры по поводу некоего реформирования, еще чего-то. Надо работать с тем, что есть».

Спор президента с самим собой

Трудно вообразить, что тему реформ дерзнули инициировать пришедшие на утверждение номенклатурные товарищи не самого высокого звена. Ну не камикадзе же они. Эти люди в знаменательную для своей карьеры минуту обычно вытягиваются во фрунт и едят глазами первое лицо. Они прекрасно знают, какое раздражение у главы государства может вызвать уже само словечко «реформы». Так что Лукашенко ведет давний спор с самим собой.

Да, тему раз за разом подбрасывают внешние кредиторы и прогрессисты из окружения, которым это позволяет ранг (или которых вынуждает отчаянное положение, скажем, на переговорах с МВФ), но решает-то у нас все вопросы известно кто.

Его же концепция, вновь прозвучавшая в кадровый день, исключительно незамысловата: «А реформирование — это совершенствование. Видите, что что-то не так, — совершенствуйте, делайте, но ничего не ломайте».

Послов делают коммивояжерами

При этом вновь назначенных послов в Германии и Румынии Лукашенко напутствовал в том духе, что «отвечать перед своей страной придется за конкретный товарооборот». Более того, в торговых отношениях с Германией и другими странами велено «осуществлять прорыв, используя все факторы и методы работы».

Но какие методы у дипломата? Он может в лучшем случае проявить талант коммивояжера (хотя, выбирая стезю, вряд ли мечтал об этом амплуа), однако не в силах улучшить потребительские качества товара или снизить его себестоимость. Проблема же многих видов белорусской продукции в том, что она становится неконкурентоспособной. Как раз-таки из-за нереформированности предприятий.

Да, еще мы гоним за рубеж калий, нефтепродукты и даже немножко своей сырой нефти в ту же Германию. Но этот товар сильно подешевел. И это одна из причин, по которым наш товарооборот с Евросоюзом падает. За январь — июль этого года показатель, по данным Белстата, сократился на 23,5%. При этом наш экспорт в пределы ЕС упал на 31,9% — сильнее, чем импорт оттуда.

Товарооборот же, в частности, с Германией за январь — август составил 1,4 млрд долларов, что на 24,6% ниже показателя за аналогичный период 2015 года. И этот минус мы имеем, заметьте, в условиях, когда Евросоюз отменил санкции, а немцы вообще демонстрируют громадные ресурсы доброй воли в отношениях с Беларусью.

Но при этом Ангела Меркель, как вы понимаете, не может приказать немецкому бизнесу закупать холодильники «Атлант» или гомельские комбайны.

Привязка к России только усиливается

Что же мы наблюдаем в итоге? С одной стороны, министр иностранных дел Владимир Макей недавно в Варшаве заявил, что Беларусь хочет ослабить экономическую зависимость от России. С другой стороны, как отмечает центр социально-экономических исследований CASE Belarus, доля России во внешней торговле нашей страны продолжает расти.

За первое полугодие этот показатель вырос с 38,9% до 43,2%. А это означает, по мнению экспертов, что растут риски «в части сохранения уязвимости экономики к внешним шокам, в частности к ситуации в экономике России». Стоит также отметить, что трещит по швам план диверсифицировать наш экспорт к 2020 году по принципу трех третей (чтобы он приходился поровну на ЕАЭС, ЕС и остальной мир).

Таким образом, белорусский руководитель оказался в ловушке собственного консерватизма. И неплохо бы развить экономическую многовекторность (без которой и политическая будет шаткой), и в то же время боязно ломать модель, основанную на привязке к ресурсам восточной соседки.

Фобии эти остаются и даже крепнут притом, что надежды на чудотворный эффект евразийской интеграции (вот пристаканимся к российским ресурсам — и к черту реформы) утрачены. Недавно Лукашенко даже пригрозил «оптимизировать» (читай: минимизировать) участие Беларуси в этом амбициозном проекте Владимира Путина.

Но на деле подобные заявления, дипломатия скандала (которую Минск широко использовал во время недавней нефтегазовой войны) — лишь способ выбить из Москвы хоть что-то.

Продолжают отсекать хвост частями

Оказались несостоятельными и надежды перенаправить потоки отечественного неликвида на страны так называемой дальней дуги. Хотя президентский «боинг» исправно курсирует по этой дуге, подписываются в экзотических столицах декларации, звучат округленные до красивых миллиардов планы скачка двустороннего товарооборота — через какое-то время, как правило, выясняется, что прожекты были маниловщиной.

Загвоздка в том, что и у жителей далекой дуги губа не дура. Там тоже хотят покупать качественный товар по умеренной цене. И белорусов в этом плане на многих рынках обставляют, скажем, те же китайцы.

Некогда они у нас слизывали технологии, а сейчас уже Беларусь завалена их компьютерами, мобильниками, прочей электроникой. И наша гордая страна вынуждена была именно с китайской помощью создавать свое ракетное оружие.

В общем, уже по многим направлениям мы за китайцами только пыль глотаем. Вот вам эффект того, что для тамошних вождей при всех их коммунистических заморочках слово «реформы» не было ругательным.

Другое дело, что хотя Лукашенко и дубасит раз за разом боксерскую грушу реформ, показывая таким образом заботу о народе, процесс де-факто потихонечку идет. Нацбанк тихой сапой установил жесткую монетарную политику (что ударило по заработкам), и вообще без лишнего шума делаются достаточно серьезные уступки тому же МВФ.

Экономические императивы давят, властям некуда деваться. Но пока они куда больше преуспели по части затягивания поясов населения, нежели по части стратегии развития.

От того же, что здешние державные мужи отсекают хвост реформ маленькими частями, народу, о котором так пекутся, придется лишь дольше мучиться

Александр Класковский
naviny.by

ПРА РАСЕЮ

ІМПЭРСКІ РЭНЭСАНС

Некалькі фактаў з інфармацыйнай стужкі. У горадзе Арле пастаўлены помнік Івану Жахліваму (Грознаму). Гэта на дадатак да помнікаў Сталіну, якіх у сучаснай Расеі — 36. Колькасьць бюстаў Сталіна не паддаецца дакладнаму падліку.

Маскоўскія кінатэатры не захацелі паказваць фільм пра Паўночную Карэю. Мастацкі кіраўнік маскоўскага тэатру «Сатырыкон» Канстанцін Райкін выступіў з рэзкай прамовай на зьезьдзе Саюзу тэатральных дзеячаў Расеі. Ён скрытыкаваў цэнзуру, «сталінскія ўстаноўкі» Міністэрства культуры, закрыцьцё спэктакляў і выстаў пад прыкрыцьцём патрыятызму і маральнасьці.

Міністэрства замежных справаў Вугоршчыны выклікала пасла Расеі ў Будапэшце, пасьля таго як па РТР тэлевядучы Дзьмітры Кісялёў збэсьціў рэвалюцыю 1956 году, спрабаваў ацаніць яе як змову заходніх спэцслужбаў, вынік дзейнасьці дывэрсійных атрадаў нацыстаў, якія паўцякалі пасьля вайны за мяжу.

У сфэры афіцыйнага ідэалягічнага канцэпту Расея ня проста вяртаецца ў савецкія часы. Бо ў гісторыі СССР былі розныя пэрыяды: хрушчоўскі, брэжнеўскі, гарбачоўскі. Дык вось у некаторых аспэктах Расея адкацілася ў эпоху сталінізму. Вяртаецца культ Генэралісімуса. Поўнасьцю апраўдваецца замежная палітыка 1930–1950-х гадоў. Пакт Молатава-Рыбэнтропа падаецца цалкам у інтэрпрэтацыі сталінскіх часоў. Хіба толькі засталося зрабіць апошні крок і абвясьціць, што ніякіх рэпрэсіяў і тэрору супраць уласнага народу не было, гэта ўсё выдумкі амэрыканскіх фальсыфікатараў і ворагаў Расеі.

Цікавы нюанс. Кастрычніцкая рэвалюцыя 1917 году ў афіцыйным расейскім дыскурсе трактуецца хутчэй адмоўна, чым станоўча. У адрозьненьне ад Беларусі, дзе 7 лістапада паранейшаму лічыцца афіцыйным сьвятам. Кожны год у гэты дзень Лукашэнка віншуе беларускі народ з чарговай гадавінай падзеі, якая, паводле афіцыйнай трактоўкі, рэалізавала адвечную мару беларусаў аб сацыяльнай справядлівасьці.

Дык вось у Расеі гэтая дата не сьвяткуецца. Бо трохі дзіўна было б казаць пра ідэю сацыяльнай справядлівасьці ў краіне, дзе разрыў паміж даходамі кучкі алігархаў і абсалютнай большасьці народу такі вялікі, як мала дзе ў сьвеце.

Таксама на такі падыход да гісторыі ўплывае жывёльны страх пуцінскага рэжыму перад рэвалюцыяй у любых яе праявах. Гэта выяўляецца на ўзроўні інстынкту. Адсюль і непрызнаньне падзей у Вугоршчыне 1956 году народнай рэвалюцыяй. Агрэсія супраць Украіны стала, апроч іншага, і спантаннай рэакцыяй Крамля на кіеўскі Майдан і «рэвалюцыю годнасьці».

Невыпадкова зьявілася інфармацыя, што сёньня рэалізуецца праект па ацэнцы «пратэстнага патэнцыялу» студэнтаў і пэдагагічных калектываў расейскіх ВНУ.

Але галоўны трэнд цяперашняй расейскай палітыкі — вялікадзяржаўная ідэя велічы Расеі, адраджэньне імпэрскай ідэалёгіі. А Кастрычніцкая рэвалюцыя разбурыла вялікую імпэрыю.

Але, зь іншага боку, савецкі пэрыяд цалкам упісваецца ў гэты новы-стары ідэалягічны канструкт. Усё пачалося зь вяртаньня савецкага гімну. Але ў такім выпадку ніяк не абысьціся без рэабілітацыі Сталіна і сталінізму. Хоць «правадыр народаў» — непасрэдная параджэньне і спадкаемец ідэалёгіі Кастрычніцкай рэвалюцыі, але адначасова ён ідэальна ўпісваецца ў ідэю велічы Расеі. Культ перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне непазьбежна вядзе да адраджэньня культу «вялікага палкаводца».

І гэтая новая імпэрская ідэалёгія лягічна вядзе і будзе далей весьці да пэрманэнтных канфліктаў з суседзямі. Бо, напрыклад, паўстаньне ў Будапэшце ў 1956 годзе было адным зь першых удараў па савецкай імпэрыі. Потым была «Праская вясна», польская «Салідарнасьць». Таму і такая ацэнка гэтай падзеі Дзьмітрыем Кісялёвым, і адпаведная рэакцыя МЗС Вугоршчыны.

Не выпадкова Пуцін называе распад СССР геапалітычнай катастрофай. Думаю, наступным крокам ідэалёгіі імпэрскага рэваншу стане ацэнка Белавескіх пагадненьняў 1991 году як здрады, дзяржаўнага перавароту, а ягоных удзельнікаў — як дзяржаўных злачынцаў.

Два дзясяткі гадоў таму ў Беларусі выпускалася настойка з назвай «Белавеская горкая». Калі аднавіць яе вытворчасьць, то яна можа стаць вельмі папулярнай у Расеі, галоўным беларускім экспартным таварам. Хоць якая карысьць.

Валер Карбалевіч

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

ЗМЕНЫ ДА ЛЕПШАГА

Рух «За Свабоду» небеспадстаўна прэтэндуе на ролю галоўнай праеўрапейскай сілы ў Беларусі. Мы дэкларуем зразумелыя і блізкія прагрэсіўнай частцы грамадства ідэі Свабоды, Незалежнасці і Дэмакратыі. Абапіраемся на падтрымку усіх, каму неабыякавы лёс Беларусі, хто разумее, што пазітыўная будучыня можа быць толькі ў дэмакратычнай краіне, якая зрабіла еўрапейскі выбар.

Падчас справаздачна-выбарчай канферэнцыі, якая прайшла 16 кастрычніка, Рух яшчэ раз красамоўна даказаў, што з'яўляецца дэмакратычнай арганізацыяй, у якой улічваецца кожны голас. Відэа таго, як падлічваліся галасы на выбарах старшыні, мяркую, ЦВК можа рэкамендаваць у якасці практычнага ўзору для беларускіх выбарчых камісій усіх узроўняў.

Я хачу падзякаваць усім, хто прагаласаваў за мяне, паверыў у мяне і маю праграму. Таксама хачу выказаць словы павагі і ўдзячнасці шматгадоваму лідару нашай арганізацыі Аляксандру Мілінкевічу за ягоны маральны аўтарытэт, адданасць беларушчыне і нязменную праеўрапейскую пазіцыю.

Рух «За Свабоду» — арганізацыя, дзе кожны, хто гэтага заслугоўвае, можа стаць аўтарытэтным лідэрам, прэтэндаваць на любую ролю і пасаду. Мы ствараем умовы для асабістага росту і пашырэння вядомасці новых асобаў, як на нацыянальным, так і рэгіянальным узроўні.

Мы можам мець розныя падыходы да канкрэтных тактычных крокаў і рашэнняў, але, безумоўна, адзіныя ў стратэгіі дасягнення галоўнай мэты — дэмакратыі і еўрапейскага выбара Беларусі.

Менавіта агульныя каштоўнасці і стратэгія дзеянняў для нас заўсёды былі вышэй за асабістыя амбіцыі і палітычныя інтарэсы асобных людзей. Я магу гарантаваць, што гэты прынцып застанецца галоўным пасля майго абрання старшынём руху «За Свабоду».

Таму яшчэ раз запрашаю усіх сяброў і калег, у тым ліку тых, хто на момант выбарчай кампаніі сталі апанентамі, з новымі сіламі і энергіяй вярнуцца да паўсядзённай стваральнай працы.

З іншага боку, я разумею, што, як у свой час Уінстан Чэрчыль, не магу гарантаваць нічога акрамя цяжкай працы, слёзаў і поту. Бо наша канчатковая мэта нялёгкая — перамога над аўтарытарным рэжымам, пабудова дэмакратычнай Беларусі. Але, як і Уінстан Чэрчыль, я безумоўна веру ў гэтую канчатковую перамогу. Інакш ня варта было б і працягваць нашую барацьбу. І сам, асабіста, гатовы зрабіць усё магчымае і немагчымае, бо для мяне гэта справа жыцця.

Юрась Губарэвіч
старшыня Руху "За Свабоду"
naviny.by

НАША СПАДЧЫНА

«ЧАС АБВЕСЦІЦЬ БЕЛ-ЧЫРВОНА-БЕЛЫ СЦЯГ НАЦЫЯНАЛЬНЫМ»

Перадача «Справа прынцыпу» на тэлеканале АНТ 24 кастрычніка была прысвечаная тэме нацыянальнай ідэі. Ці патрэбная яна Беларусі? У чым яна заключаецца? І дзе яе шукаць?

Сярод гасцей перадачы былі старшыня Таварыства беларускай мовы Алег Трусаў і палітолаг Валерый Карбалевіч.

«Я думаю, што прыспеў час, калі дзеля агульнанацыянальнага прымірэння трэба бел-чырвона-белы сцяг абвясціць нацыянальным», — сказаў Карбалевіч.

А што рабіць з дзяржаўным сцягам, спытаўся вядучы Вадзім Гігін.

«Два сцягі — дзяржаўны і нацыянальны», — адказаў Карбалевіч.

Амаль адразу слова ўзяў Алег Трусаў. Ён лічыць, што з бел-чырвона-белым сцягам трэба зрабіць як з Пагоняй — абвесціць яе гісторыка-культурнай каштоўнасцю. «Тым больш, што нашаму бел-чырвона-беламу сцягу налета будзе 100 гадоў», — лічыць Трусаў.

«Заўсёды былі нейкія акупацыйныя рэжымы на тэрыторыі Беларусі і былі калабаранты, якія супрацоўнічалі з іншаземнымі спецслужбамі і арміямі. Для мяне гэта сцяг здраднікаў. Хто яго выкарыстоўваў у ЗША пасля вайны? Тыя, хто працаваў на ЦРУ. Гэта ж праўда», — сказаў філосаф Аляксей Дзермант.

«А Уласаў пад якім сцягам ваяваў?» — рэмарка ад Алега Трусава.

«Гэта ўжо расійская дыскусія», — адказаў Дзермант.

Таксама госцем у студыі быў гісторык, адзін з лідараў заходнерусісцкага руху ў Беларусі Леў Крыштаповіч.

Ён сказаў: «Ніякага расколу сярод народу не існуе, ён існуе сярод інтэлігенцыі. Наша інтэлігенцыя неаднародная ў якім сэнсе? Ёсць інтэлігенцыя беларуская і якая падстройваецца пад беларускую. Я яе яшчэ назаву ўмоўна „польска-шляхецкая". Гэтыя дзве групы і змагаюцца між сабой. І частка польска-шляхецкай інтэлігенцыі навязвае нам бел-чырвона-белы сцяг. А навошта навязвае? Не для таго, каб зрабіць гісторыка-культурнай каштоўнасцю, а каб падмяніць нашу ўласную беларускую гісторыю чужой».

Пісьменнік Георгій Марчук падтрымаў Алега Трусава, што бел-чырвона-беламу сцягу сапраўды прыспеў час надаць статус гісторыка-культурнай каштоўнасці. «Няхай сцяг жыве, калі ён быў у гісторыі. Мы ж не можам перакрэсліць гісторыю», — сказаў прадстаўнік уладнага Саюза пісьменнікаў.

Зміцер Панкавец
Наша Ніва

ТРАГІЧНАЕ ЗДАРЭННЕ

«ИНОГДА ОН ПОДОЗРИТЕЛЬНО ШУТИЛ, ЧТО УБИЛ БЫ КОГО-НИБУДЬ»

Что говорят о парне, которого подозревают в атаке торгового центра с бензопилой его бывшие одноклассники и знакомые?

Одноклассники подозреваемого не верят, что он способен на убийство

На фотографиях из торгового центра напавшего на людей парня с бензопилой и топором узнали его бывшие одноклассники. Ребята не могут принять случившееся и говорят, что ни за что бы не поверили, что он способен на такое, сообщает Onliner.by.

В подписи к фотографии в школьном альбоме Влада характеризуют как очень загадочного и замкнутого человека.

Сергей (имя изменено) учился с ним два года перед поступлением. По его словам, Влад не вызывал никаких подозрений, был скромным нормальным парнем.

— Он был не очень общительным, но ничего странного в нем не было. Учился он хорошо, ни с кем не конфликтовал, был обычным парнем. Дружил с одной из наших одноклассниц, после уроков всегда домой шел. Вроде ничем не занимался, — рассказывает Сергей.

В 27-й школе информацию о том, что парень окончил именно это учреждение образования, опровергли.

— Не знаю, откуда у вас такая информация. У нас такой не учился, — сообщила исполняющая обязанности директора.

Знакомая Влада Казакевича: «Мама его очень любит, всегда за ним бегает»

Еврорадио вышло на хорошую знакомую Влада Казакевича, который атаковал ТЦ "Европа" с бензопилой и подозревается в убийстве.

По словам девушки, которая знает его два года, человек он странный: «не любит людей, не любит себя».

— Ему не нравится его внешность. Иногда он подозрительно шутил. О том, что убил бы кого-нибудь, что не любит людей. Но агрессии ни к кому не проявлял, конфликтов с ним не было, — рассказала знакомая Казакевича в интервью Еврорадио. — Он был очень замкнутым человеком и не имел друзей. Часто намеренно так шутил напоказ. Знаю, что в школу №27 он носил с собой перцовые спреи. Для чего, я не знаю. Для безопасности или наоборот. Чтобы он их использовал, я не слышала. Но перед одноклассниками демонстрировал напоказ.

Со слов знакомой Влада Казакевича, его мама летает в Германию, потому что у них там дом.

— Влад тоже, случалось, летал в Германию. Мама в основном, насколько мне известно, живет вместе с ним. Отец живет отдельно в поселке. Влад к нему иногда приезжал и помогал по хозяйству. Чехол у него тоже появился неслучайно. Он играл на акустической гитаре.

Как рассказала девушка, мама Влада «его очень любит, всегда за ним бегает».

— Она верующая, а он атеист. Но в целом у них отношения вроде были нормальные. Мать, кажется, нигде не работала, где они брали деньги, я не знаю. Влад мог сам себя обеспечивать. Я не знаю, правда, как он зарабатывал. Но говорил, что сам оплачивал репетиторов перед поступлением.

Что еще известно о подозреваемом в убийстве в ТЦ «Европа»

По данным предварительного расследования, нападавший молодой человек в 2014 году проходил лечение в психоневрологическом диспансере.

В правоохранительных органах рассказали, что решение о совершении массового убийства с особой жестокостью задержанный принял давно. Свою вину молодой человек признал. Мотивом преступления, по его словам, послужило разочарование в самом себе, отвращение к человечеству, депрессивное настроение.

Своей целью нападавший ставил убийство как можно большего числа людей и желал сам быть убитым при задержании.

Влад Казакевич был студентом первого курса университета МИТСО, но 3 октября его официально отчислили.

17-летний молодой человек — из состоятельной семьи. Он имеет трехкомнатную квартиру в Минске и живет отдельно от родителей.

gazetaby.com

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сенненская д.5, Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 29.10.2016 у 16.50
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.